

Publicerad 2014-10-09 00:17 av hippsomhapp Hepp

Dina hårda ord.

Hon vilade sitt huvud
på dina hårda ord.
Med tusen svikna löften
hon dukade ert bord.

Med ärr i själ och hjärta
hon bar sig ut på bår
och lade sig på bädden
av sina öppna sår.

Men kanske Gud förlåter
och kanske han förstår
när våren kommer åter
efter istider och år.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hippsomhapp Hepp med Poeter.se id #47423 innehar upphovsrätten